

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-168/04) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 49 WE — Swoboda świadczenia usług — Przedsiębiorstwo zatrudniające pracowników będących obywatelami państw trzecich — Przedsiębiorstwo świadczące usługi w innym państwie członkowskim — „Potwierdzenie oddelegowania na terytorium Wspólnoty”)

(2006/C 281/06)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: B. Eggers, E. Traversa i G. Braun, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii (Przedstawiciele: E. Riedl, C. Pesendorfer i G. Hesse, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 49 WE — Uzależnienie oddelegowania pracowników, będących obywatelami państw trzecich, w ramach świadczenia usługi przez przedsiębiorstwo mające siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego od uzyskania potwierdzenia oddelegowania, stanowiące de facto system wydawania pozwoleń administracyjnych, zważywszy że brak takiego potwierdzenia powoduje nałożenie kary grzywny oraz odmowę prawa wjazdu i pobytu dla oddelegowanego pracownika

Sentencja

- 1) Uzależniając delegowanie pracowników najemnych będących obywatelami państw trzecich przez przedsiębiorstwo mające siedzibę w innym państwie członkowskim od „potwierdzenia oddelegowania na terytorium Wspólnoty” przewidzianego w art. 18 ust. 12-16 austriackiej ustawy o zatrudnianiu cudzoziemców (*Ausländerbeschäftigungsgesetz*), którego wydanie wymaga po pierwsze, aby delegowany pracownik wykonywał pracę w delegującym go przedsiębiorstwie przynajmniej od roku lub zawarł z nim umowę na czas nieokreślony i po drugie dowodu poszanowania obowiązujących w Austrii warunków zatrudnienia i wynagrodzenia, a nadto przewidując w art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy o cudzoziemcach (*Fremdengesetz*) podstawę automatycznej odmowy wydania dokumentu wjazdu lub dokumentu pobytowego, niedopuszczającą wyjątków, uniemożliwiając konwalidację sytuacji pracownika, będącego obywatelem państwa trzeciego legalnie oddelegowanego przez przedsiębiorstwo mające siedzibę w innym państwie członkowskim, jeżeli pracownik ten wjechał na terytorium Austrii nie posiadając wizy, Republika Austrii naruszyła zobowiązania, które ciążyą na niej na mocy art. 49 WE.
- 2) Republika Austrii zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 146 z 29.05.2004.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 14 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulio tis Epikrateias (Grecja) — Elmeka NE przeciwko Ypourgos Oikonomikon

(Sprawy połączone od C-181/04 do C-183/04) ⁽¹⁾

(Szósta dyrektywa VAT — Zwolnienia — Artykuł 15 pkt 4 lit. a), pkt 5 oraz pkt 8 — Zwolnienie dotyczące wynajmu statków morskich — Zakres)

(2006/C 281/07)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Symvoulio tis Epikrateias

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Elmeka NE

Strona pozwana: Ypourgos Oikonomikon

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Symvoulio tis Epikrateias — Wykładnia art. 15 pkt 4 lit. a), pkt 5 oraz pkt 8 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1) — Zwolnienia — Zwolnienie dotyczące wynajmu statków morskich — Zakres

Sentencja

- 1) Artykuł 15 pkt 4 lit. a) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, do którego odwołuje się art. 15 pkt 5 tej dyrektywy, zmienionej dyrektywą Rady 92/111/EWG z dnia 14 grudnia 1992 r., należy stosować nie tylko do statków, które są wykorzystywane do żeglugi na pełnym morzu oraz przewożą pasażerów za opłatą lecz również do statków, które są wykorzystywane do żeglugi na pełnym morzu i są używane do celów handlowych, przemysłowych lub rybołówstwa.
- 2) Artykuł 15 pkt 8 szóstej dyrektywy 77/388 należy interpretować w ten sposób, iż zwolnienie przewidziane w tym przepisie dotyczy usług świadczonych bezpośrednio na rzecz armatora, przeznaczonych dla zaspokojenia bezpośrednich potrzeb statków morskich.